

เออละ !
ไปลุยกันไซกัน
!!!

เวลาที่เขา ฉันทไม่ชอบไปแหล่งที่มีท่าอึ่งเทียวเขอะๆ แต่กลับหลงไปโดทอมโบริอย่างลึกลับ
ทุกครั้ง นอกจากของอร่อยที่มันแล้ว ไม่รู้ทำไม มักอยากไปดูป้ายโฆษณาละลานตาบนสะพาน
เอบิสึกครั้ง ความคึกคัก ความโจ่งจ่างที่คนโอซาก้าโปรดปราน ต่างแสดงออกอยู่ที่นี้เต็มที
ไม่ว่าจะไปที่ครั้ง ในกล้องก็จะมีภาพป้ายไฟนีออนจากสะพานเอบิสึกหนึ่งภาพเสมอ

โดยเฉพาะภาพนี้วิ่งกิลิโกที่กลายเป็นสัญลักษณ์ของโดทอมโบริไปแล้วนั้น ยิ่งดึงดูดสายตา
อย่างแรง ตั้งแต่ป้ายรุ่นบุกเบิกเมื่อปี 1935 จนถึงป้ายรุ่นที่ห้าในปี 1998 ทุกรุ่นล้วนใช้ป้าย
ใบหน้าอ้อมสดใส ปลิดชีพเมมโมรีการ์ดและเงินในกระเป๋าสตางค์

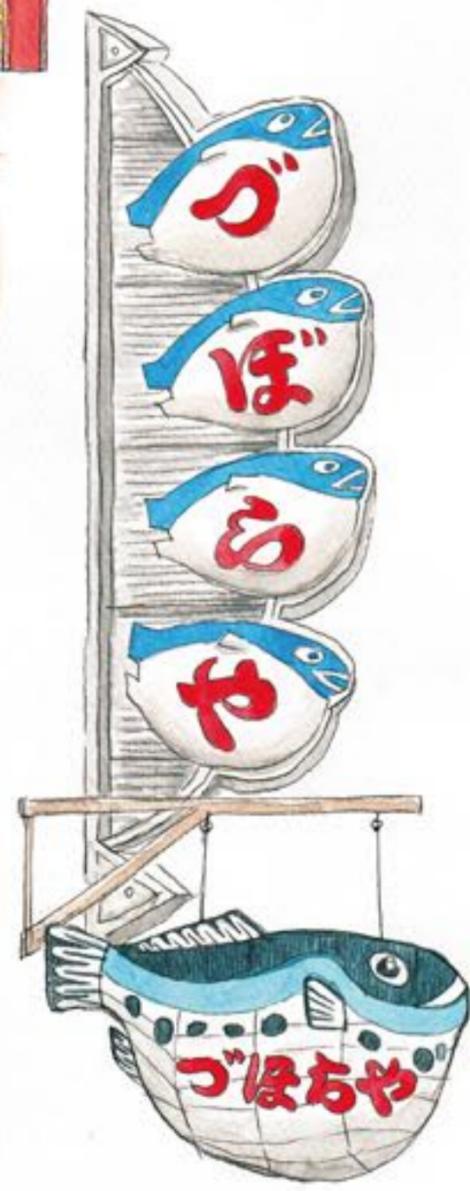
book

Mei ๓

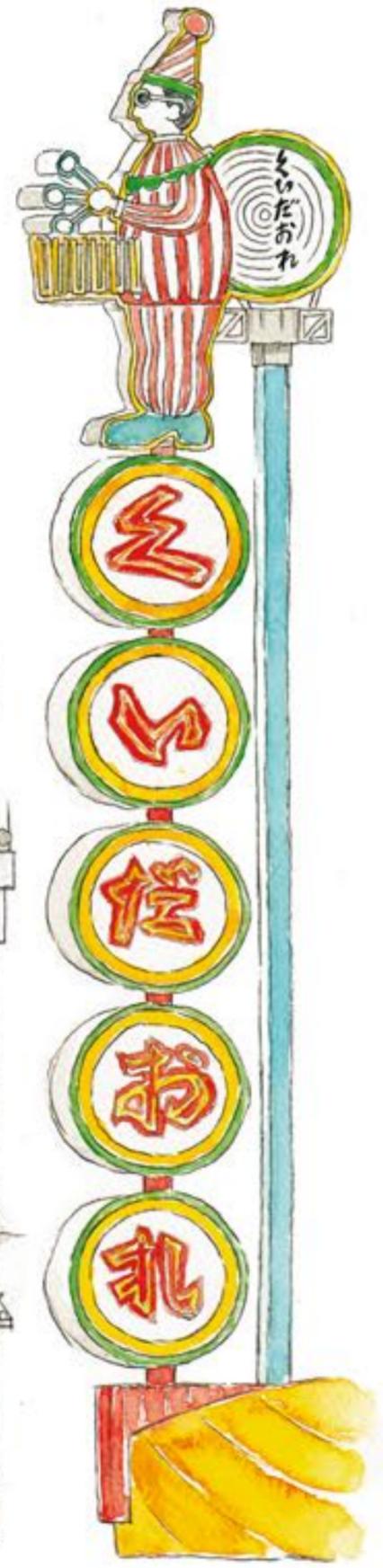
facebook.com/letsgo4books

โตมโบริเป็นถนนสายของกิน
ทุกร้านไม่ว่าจะเล็กใหญ่ล้วนแข่งตั้ง
ป้ายให้เตะตากันสุดลูก เผลอๆ จะ
นึกว่าอยู่ในสวนสนุก

มังกรยักษ์ของร้านคินริวราเม็ง
ปูดร้านคานิดอราญ เชื่อว่าทุกคนที่
เคยไปโตมโบริคงไม่ลืมแน่ๆ

นอกจากของอร่อย โรงละครยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวของโตเกียวโบรึด้วย บริษัท โอชิโมโตะ ที่ดังก้องโลก (ปกติคำว่า "โลก" ของคนญี่ปุ่นที่จริงคือในญี่ปุ่นแหละ) เป็นบริษัทศิลปะยื่นยี่ห้อเก่าแก่ตั้งมาตั้งแต่ปี 1912 ร้อยปีมานี้สร้างศิลปะบนตึกโด่งดังมากมาย โตเกียวโบรึโรงละครของพวกเขา จะไปดูแสดงโชว์* ก็ได้

กลุ่ม "Oriental Radio" ที่นำคณะ อัดสึฮิโกะ และฟูจิยามาชิ ซึ่งใจตั้งหันเมื่อไม่กี่ปีมานี้เป็นจุดขาย พวกเขารู้จักกันจากการทำงาน แล้วค่อยมาเป็นคู่หูมันไต่กัน จากที่จับคณะหรรษาวิทยาลัยตั้ง กลับมาเป็นตลก แม้จะผิดคาดไปบ้าง แต่คนที่อึดชีวิตเพื่อความฝันชัดเจนแบบนี้ก็ควรสนับสนุนเงินจ้ได้

* โชว์ : ตลกญี่ปุ่นอย่างหนึ่ง มีนักแสดงสองคน ใช้คำพูดตลกขบขันเป็นหลัก คล้ายกับเสียงจิง (ตลกคู่ คณะนี้ร้องทำนอง อีกคนตบมูก) ของจีน

✿ ไปสเตอร์
คันจานิเอต !!
✿
✿
อยากได้ !!

โรจิคุสะเป็นโรงภาพยนตร์คอนกรีตเสริมเหล็กที่แรกของญี่ปุ่น และเป็นโรงละครตะวันตกแห่งแรกของโอซาก้า นอกจากคาบุกิและตลกแล้ว ยังมีคอนเสิร์ตและงานแสดงดนตรีด้วย เด็กจอห์นนี่จากคันไซส่วนใหญ่ก็มาเดบิวท์ที่นี่ จิมมีศิลปินจอห์นนี่ชาวคันไซมากมายผูกพันกับที่นี่อย่างลึกซึ้ง คันจานิเอตที่ฉันชอบก็มาจัดคอนเสิร์ตครั้งแรกที่นี่ ดังนั้น ฉันเลยมีความอยากภายในไม่อยู่ คลั่งใคล้กับไปสเตอร์เข้าไปครึ่งก่อนวัน

น่าจะเคยมีคนแอบนึกไปจริงๆ นะ...

@โรจิคุสะ

แน่นอนว่าถ้าไม่ชอบสไตล์ยุโรป ชอบแบบอเมริกา จะไปเที่ยวหมู่บ้านอเมริกันก็ได้ ที่มีชื่อเพราะขายเสื้อผ้าจากฝั่งตะวันตกของอเมริกาและฮาวาย เพราะเป็นแหล่งรวมเด็กแนว จึงถูกเรียกว่า "ฮาราจูกุตะวันตก" แม้จะมีปัญหาด้านความปลอดภัยสาธารณะนิดหน่อย ถดถอยจากยุค '80 ไปบ้าง แต่ยังคงคึกคักไปด้วยผู้คน

@หมู่บ้านอเมริกัน

หากอยากช้อปปิ้งในโอซาก้าก็ได้ ต้องมาชินเซโกะเลย ที่มีตรอกจิ้งจั้งที่โด่งดัง เกิดขึ้นจากนิทรรศการตลาดนัดของในประเทศสมัยยุคเมจิ แต่ยุค '90 ค่อยๆ เสื่อมซาลงเพราะเดินทางไม่สะดวก

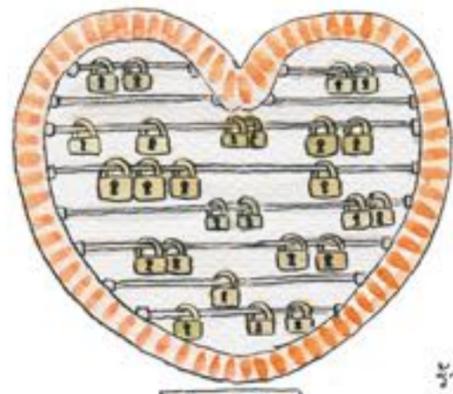
จากชื่อหนึ่ง "อซากุระของบอกรักให้ก้องโลก" กลายเป็น "อซากุระของบอกรักให้ก้องโลกใหม่ (ชินเซโกะ)" ตลกผิดแบบนี้มีแต่คนโอซาก้าเท่านั้นแหละที่เล่นได้ผ่าเขษานาคนี้ แถมยังทำแหล่งท่องเที่ยวปลอม แล้วดันมีคู่วักจริงๆ เขียนชื่อบนกุญแจเอาไปคล้องจริงๆ อีก...

ตอนนั้นเธอยังเด็กนั้ !!

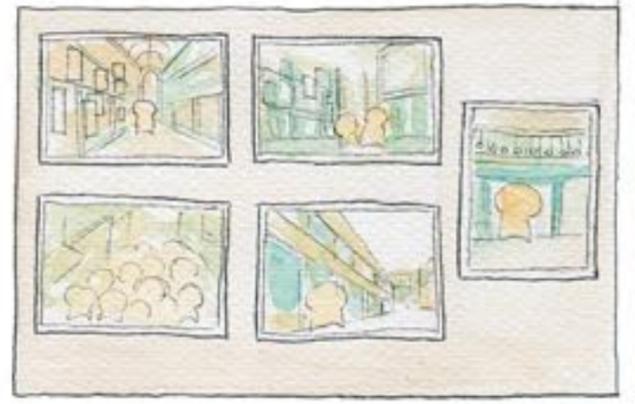
その時あなたは若かった!

อซากุระของบอกรักให้ก้องโลกใหม่

新世界の中心に愛を叫び! 世界一のオサカ

誓いの鍵 88

ปิดได้อีก แจกได้อีก... คนโอซาก้า...

ถึงจะอย่างนั้นที่นี้ก็ยังเจียบเทา แม้ร้านรวงจะจัดแสดงภาพถ่ายความรุ่งเรืองในอดีต "ตอนนั้นเธอยังเด็กนั้" อะไรพวกนี้แต่ไม่ได้ผลนั้

@ตรอกจิ้งจั้ง

1	2	4
3	5	6 7

1. คนภูมิลักษณ์จะเปลี่ยนชุดไปเรื่อยๆ ตามเทศกาลและงานต่างๆ
2. บ้ายไฟสว่างในโตเกียวในยามค่ำคืน สุดอลังการ !
3. ที่วัดคันโงะซากิมีมอญลงมาจากรูเห็นกาหู
4. บ้ายร้านในชินเจโกก็น่ารักเหมือนกัน
5. เซฟท์เทบ้านฮากิเทงัน (คนกิน) ใจละลาย
6. ส่วนน้อยที่เดินพลาจร้องเพลงพลาจ ราช CD ที่ทำเอง
7. รูปเคารพเทพ Billiken ที่คนลูบจนฝ่าเท้าลึบ